

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga Suda Neli Mešin, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Ljiljane Lijić, u upravnom sporu tužitelja Dalmacijavino d.d. u stečaju, Split, Obala kneza Domagoja 15, OIB: 07837847925, zastupan po stečajnoj upraviteljici Nataliji Mladineo iz Splita, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi utvrđivanja nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga, bez održavanja glavne rasprave, 7. listopada 2024.,

p r e s u d i o j e

I Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-410-23/22-01/80, Urbroj: 513-04-23-3 od 10. veljače 2023. i predmet se vraća tuženiku na ponovni postupak.

II Dužan je tuženik u ponovljenom postupku postupiti u skladu s pravnim shvaćanjima i primjedbama suda izraženima u obrazloženju ove presude.

r i j e š i o j e

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, Klasa: UP/II-410-23/22-01/80, Urbroj: 513-04-23-3 od 10. veljače 2023. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/I-416-02/2022-006/54, Urbroj: 513-007-17/2022-2 od 23. ožujka 2020., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za utvrđenjem nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga.

2. Tužitelj u tužbi, kojom osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom prigovara kako je navod Porezne uprave da prijavom tražbine dolazi do zastoja zastare primjenjiv samo na prijavljene tražbine stečajnog vjerovnika koje se nalaze u rješenju trgovačkog suda, a navod Porezne uprave da prijavom tražbine dolazi do zastoja zastare temeljem članka 94. OPZ-a je neutemeljen jer se ne može primjenjivati na obveze nastale u tijeku stečajnog postupka. Tvrdi kako je jasno da za prijavljene i priznate tražbine u iznosu od 309.158.841,89 kuna koje su nastale prije otvaranja stečajnog postupka nema zastare, međutim, u konkretnom slučaju riječ je o obvezama stečajne mase koje su nastale nakon otvaranja stečajnog postupka, na koje se radi naplate primjenjuju zastarni rokovi te se nalaze u očevidniku neizvršenih plaćanja FINA-e. Navodi kako su sporne tražbine – tekuće obveze koje su nastale u tijeku stečajnog postupka (jer je tužitelj i nakon otvaranja nastavio raditi temeljem odluke Skupštine, stečajnog upravitelja, Odbora vjerovnika i uz suglasnost ŽDO-a), nisu utužene niti se radi njihove naplate vodi bilo kakav sudski postupak koji bi utjecao na zastoj tijeka zastare zbog čega je pozivanje na članak 94. OPZ-a neutemeljeno. Nadalje, navodi kako je porezno tijelo za tekuće obveze nastale od dana otvaranja stečajnog postupka pokrenulo postupak ovrhe pljenidbom novčanih sredstava na računu stečajnog dužnika. Tvrdi kako navod poreznog tijela da zbog stečajnog postupka nisu bile moguće druge mjere nije točan jer je stečajni dužnik nastavio s radom, imao je dugotrajnu materijalnu imovinu (nekretnine) i kratkotrajnu imovinu (trgovačku robu, zalihe, sirovine, potraživanja od kupaca) iz koje se mogla vršiti ovrha (pljenidba pokretnina, pljenidba od dužnikovog dužnika i na kraju upis založnog prava na naknadno pronađene nekretnine koje nisu ušle u stečajnu masu i nisu prodane kupcu). Smatra kako je porezno tijelo u konkretnom slučaju trebalo utvrditi zastaru po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom članka 109. OPZ-a. Poziva se na praksu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost koji je utvrdio zastaru naplate duga. Tužbenim zahtjevom traži poništenje rješenja tuženika, utvrđenje osnovanim zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i obustavu rješenja o ovrsi.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužba nije osnovana i u cijelosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja Sud je izveo dokaze uvidom u sudski spis te spis tuženog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu.

5. Budući je među strankama sporna samo primjena materijalnog prava, Sud je temeljem članka 98. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24., dalje u tekstu ZUS-a) spor riješio bez rasprave.

6. Temeljem provedenih dokaza tijekom upravnog postupka kao i tijekom ovog spora, te nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 114. stavka 3. ZUS-a, Sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja od 9. veljače 2022. za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i to za obveze: poreza na dodanu vrijednost, poreza na cmv, poreza na tvrtku, poreza na nekretnine, poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada plaća, poreza i prireza na dohodak po osnovi primitaka od drugog dohotka, članarina H.K.G., trošarine na alkohol, posebnog poreza na bezalkoholna pića i troškove postupka prisilne naplate po rješenju koje vodi carinska uprava za 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. .

8. Iz sadržaja spisa predmeta proizlazi kako je porezno tijelo utvrdilo da nije nastupila zastara prava na naplatu poreznog duga utvrđenog u 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. jer se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi stečajni postupak, pa zastara prava na naplatu nije niti počela teći. Utvrđeno je kako je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: 7 St-49/2012 od 10. svibnja 2012. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Dalmacijavino d.d. za proizvodnju i promet alkoholnih i bezalkoholnih pića iz Splita, te je 11. lipnja 2012. Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Split prijavila tražbinu u iznosu od 309.158.841,89 kuna, što znači da je navedenim danom došlo do zastoja tijekom zastare. Porezno tijelo je utvrdilo kako se u konkretnom slučaju radi naplate potraživanja Dalmacijavino d.d. u stečaju, vodi stečajni postupak, to u smislu članka 94. stavka 7. Općeg poreznog zakona, zastara ne teče. Porezno tijelo je utvrdilo da obzirom da je u stečajnom postupku unovčena imovina koja je izuzeta i položena na poseban račun suda, a dioba provedena na vrijeme, što je bila obveza stečajnog upravitelja i suca, obveze Porezne uprave bile bi u cijelosti ili djelomično naplaćene, porezno tijelo nije bilo u mogućnosti poduzeti druge mjere za naplatu poreznog duga, a dioba nije provedena, time za utvrđene tražbine nije nastupila zastara prava na naplatu.

9. Slijedom navedenoga, odbijen je zahtjev tužitelja za utvrđenjem zastare prava na naplatu poreznog duga.

10. Odredbom članka 108. stavka 1. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj: 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20., dalje u tekstu OPZ-a) propisano je da pravo i obveze poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina računajući od dana kada je zastara počela teći. Stavkom 4. istog članka propisano je da zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate. Stavkom 6. istog članka propisano je da ako se radi utvrđenja poreza i kamata ili naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče. Stavkom 7. istog članka propisano je da zastara prava na naplatu porezne obveze, kamata i troškova ovrhe ne teče niti u slučajevima propisanim ovim zakonom i posebnim propisima.

11. Imajući u vidu prethodno izloženo, prema ocjeni ovog Suda, tužitelj je svojim prigovorima iz tužbe doveo u sumnju pravilnost u upravnom postupku utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga tužitelja, zbog čega se osporeno rješenje ne može ocijeniti zakonitim.

12. Porezno tijelo utvrđuje kako za porezni dug utvrđen u 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. nije nastupila zastara prava na naplatu jer je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: 7 St-49/2012 od 10. svibnja 2012. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem i tuženik je prijavio tražbinu u iznosu od 309.158.841,89 kuna, što znači da je navedenim danom došlo do zastoja tijekom zastare, odnosno da zastara prava na naplatu nije niti počela teći. Prema stajalištu Suda, osnovano tužitelj u tužbi prigovara kako stečajni postupak ne utječe na tijek zastare za porezni dug utvrđen u 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. u smislu citirane odredbe članka 108. stavka 6. OPZ-a, jer se radi o tražbinama utvrđenim nakon otvaranja stečajnog postupka, pa iste nisu mogle biti prijavljene u stečajnom postupku niti predmet toga

postupka u smislu odredbe članka 108. stavka 6. OPZ-a, stoga, ovaj Sud u tome dijelu ne može prihvatiti utvrđenje tuženika kao pravilno i zakonito.

13. Spisu predmeta prileži rješenje o ovrsi, Klasa: UP/I-415-02/2016-001/14000, Urbroj: 513-007-29-01/2016-01 od 27. listopada 2016. predmet kojeg je prisilna naplata, između ostalog, poreza na dodanu vrijednost za 2013. i 2014., poreza na cestovna vozila za 2015., poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada – plaća za razdoblje od 2014.-2016., poreza i prireza na dohodak po osnovi primitaka od drugog dohotka za 2014. i 2015., te se otvara pitanje je li predmet spomenutog rješenja o ovrsi dio tražbina za koje tužitelj predmetnih zahtjevom traži utvrđenje zastare prava na naplatu, a sve obzirom kako tužitelj u tužbi spominje da je za porezni dug utvrđen u 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016. pokrenuta ovrha i traži obustavu ovrhe. Ukoliko je za predmetni porezni dug (utvrđen u 2012., 2013., 2014., 2015. i 2016.) doneseno rješenje o ovrsi dana 27. listopada 2016. to bi značilo da u trenutku podnošenja predmetnog zahtjeva tužitelja (9. veljače 2022.) u smislu odredbe članka 108. OPZ-a nije nastupila zastara prava na naplatu predmetnih obveza, jer nije protekao šestogodišnji zastarni rok. Međutim, obzirom kako tuženo tijelo navedeno ne utvrđuje u osporenom rješenju, već temeljem utvrđenja o pokretanju stečajnog postupka zauzima stajalište o prestanku tijeka zastarnih rokova, za koje utvrđenje je ovaj Sud ocijenio kako u konkretnom slučaju nije od utjecaja na zastaru iz razloga navedenih u točki 12. ove presude, a Sud ne može temeljem dokumentacije priložene spisu predmeta nedvojbeno utvrditi činjenično stanje, odnosno je li u konkretnom slučaju nastupila zastara prava na naplatu obveza iz zahtjeva tužitelja od 9. veljače 2022., zbog čega je bilo potrebno predmet vratiti na ponovni postupak, kako bi porezno tijelo navedene sporne činjenice ispitalo i pravilno utvrdilo činjenično stanje.

14. Također, Sud je pregledom sadržaja prvostupanjskog rješenja utvrdio kako je u obrazloženju navedeno da je tužitelj predmetni zahtjev podnio 9. veljače 2022., dok je rješenje doneseno 23. ožujka 2020., što ukazuje na nelogičnost ili omašku u pisanju datuma donošenja rješenja, što je potrebno ispitati u ponovljenom postupku.

15. Slijedom navedenog, ovaj Sud utvrđuje kako se osporeno rješenje tuženika ne može ocijeniti zakonitim.

16. Stoga, trebalo je, na temelju odredbe članka 117. stavka 1. ZUS-a i postupajući u granicama tužbenog zahtjeva, osporenu odluku poništiti, a predmet vratiti na ponovni postupak te odlučiti kao u izreci presude.

17. U ponovljenom postupku tuženo tijelo je dužno donijeti novo rješenje pridržavajući se po članku 119. stavka 4. ZUS-a pravnog shvaćanja primjedaba ovog suda.

18. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 144. ZUS-a, kojom je u stavku 1. i 2. navedenog članka propisano da troškove spora čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu spora. Troškovi spora obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika i drugih osoba koje imaju pravo na zakonom propisanu naknadu.

19. Obzirom kako iz sadržaja tužbe proizlazi da tužitelj nema troškove u smislu citirane odredbe, odlučeno je kao u izreci rješenja.

U Splitu, 7. listopada 2024.

S U T K I N J A

Nela Mešin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba (članak 127. stavak 1. ZUS-a).

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske (članak 128. i članak 148. stavak 5. ZUS-a). Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka istog. Žalba odgađa izvršenje pobijanog rješenja (članak 148. stavak 6. ZUS-a).

DNA: 1. Stečajnom upravitelju tužitelja Nataliji Mladineo
2. Tuženiku Ministarstvu financija Republike Hrvatske, Samostalnom sektoru
za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb,
3. U spis,
4. Kalendar 30 dana.

RJ:

1. Vrijednost predmeta spora je 1.327,22 eura (čl. 25. ZSP-a)
2. Nema naplate sudske pristojbe (čl. 22. ZSP-a)
3. Kalendar 30 dana.

Broj zapisa: **9-3086d-65908**

Kontrolni broj: **045da-0e49e-16f77**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nela Mešin, O=UPRAVNI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.